

**Ma olen sind nimepidi kutsunud,
sa oled minu päralt. Js 43:1**

Asjadele nime andmisega kinnitab omanik neile omandiõiguse. Karja omanik märgistab oma loomi, et suuta seda omandiõigust tõestada.

Jumal andis Iisraeli rahva esiisale, Jaakobile koos tema järeltulijatega nimeks Iisrael. Sellega avaldas Jumal, et Jaakob koos oma rahvaga kuulub Jumalale ning tema on nende Issand. Iisraeli nime kandes said Jaakob ja ta rahvas tõeliselt heasse olukorda Hea Karjase kaitse all: Jumal lubas olla nendega ning kaitsta kõige kurja eest.

Ent pärast selle tekstikoha kirjutamist prohvet Jesaja poolt pole Iisraeli rahva ajaloos näha kuidagi palju eelmainitud õnnistusest, vaid otse vastupidi: Iisraeli rahvas on saanud mitme tuhande aasta vältel palju kannatada. Kas Jumal ei pea oma sõnu?

Selgitus on, et tekstikoht, nagu ka terve Jesaja raamat, ei räägigi Jaakobi lihastest järeltulijatest, vaid kõigist nendest, kellel on Jaakobiga sama usk

ja jumalasuhe. Selle tähendusega ütles Jeesus Naatanaeli kohta: „Ennäe, tõeline Iisraeli mees, kelles ei ole valet.“ Jh 1:47.

Tegelikult oli Jeesus ka Jaakobi kutsuja ja tal-
le lubaduse andja. Jeesus toimis Jumalana ka vana
testamendi ajal, enne oma sündimist maailma. Siis
kutsus Jeesus inimesi prohvetite kaudu, kes ennus-
tasid tulevat päästet. Meid kutsub ta valmis pääste
evangeeliumiga. Ta päästab pattude ja kuradi käest
ning annab igavese elu.

Jeesus peab oma lubadustest kinni ja muudab
kõik õnnistuseks neile, kes teda usuvad. Kes evan-
geeliumisse usub, sellel on seesama hea Issand
Jeesus nagu oli Jaakobil. Selline inimene on Jeesuse
taevariigi õnnis elanik ja igavese elu pärija.

Su oma, Issand, on mu süda,
Sa minu vara ja mu võit;
mu eest Sa kandsid surmahäda,
et mulle tõuseks elu koit.
Sa maksid minu võla ära,
mu hinge õnn ja kallim sära!

G Tersteegen, M Lipp / KLPR 264:3